

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE 2010

5 octobre 2010

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**relative à la lutte contre les mariages
et les cohabitations de complaisance**

(déposée par Mmes Nahima Lanjri
et Leen Dierick)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

BUITENGEWONE ZITTING 2010

5 oktober 2010

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**over de aanpak van schijnhuwelijken
en schijnsamenwoning**

(ingediend door de dames Nahima Lanjri
en Leen Dierick)

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie	
PS	:	Parti Socialiste	
MR	:	Mouvement Réformateur	
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
sp.a	:	socialistische partij anders	
VB	:	Vlaams Belang	
cdH	:	centre démocrate Humaniste	
LDD	:	Lijst Dedecker	
PP	:	Parti Populaire	

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkortingen bij de nummering van de publicaties:	
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN:	Plenum
COM:	Réunion de commission	COM:	Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants		Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	
Commandes:		Bestellingen:	
Place de la Nation 2		Natieplein 2	
1008 Bruxelles		1008 Brussel	
Tél. : 02/ 549 81 60		Tel. : 02/ 549 81 60	
Fax : 02/549 82 74		Fax : 02/549 82 74	
www.laChambre.be		www.deKamer.be	
e-mail : publications@laChambre.be		e-mail : publicaties@deKamer.be	

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Ces dernières années, les autorités belges ont déjà pris plusieurs mesures visant à enrayer le phénomène croissant des mariages de complaisance. La loi du 12 janvier 2006 a inséré un article 79bis dans le Titre IV de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, permettant ainsi de sanctionner les mariages de complaisance et les tentatives de mariage de complaisance.

La loi du 25 avril 2007¹ modifiant la loi sur les étrangers accorde aux pouvoirs publics de nouvelles possibilités pour agir contre la pratique des mariages de complaisance. Jusque trois ans après l'obtention d'un droit de séjour, l'Office des étrangers peut mettre fin à ce droit de séjour selon une procédure administrative relativement simple lorsque les conditions fixées par la loi ne sont plus remplies. Les deux premières années, il suffit que les deux partenaires ne vivent plus sous le même toit pour justifier un retrait du document de séjour. Dans le courant de la troisième année, il suffit que le ministère public émette un avis négatif concernant le mariage pour mettre fin au droit de séjour. Après trois ans, il n'est plus possible d'agir que par l'annulation du mariage par une juridiction.

Compte tenu du fait que le nombre de cas découverts augmente à la suite du renforcement des contrôles, les chiffres montrent que le phénomène des mariages de complaisance n'est pas un problème marginal. Les enquêtes menées dans certaines grandes villes dans le cadre des demandes de mariage concernant au moins un partenaire sans titre de séjour définitif aboutissent dans trente pour cent des cas à un refus.

Dans le cadre de la lutte contre les mariages de complaisance, le bureau des recherches de l'Office des étrangers traite deux types de demandes d'informations des communes. Généralement indépendantes l'une de l'autre, ces deux enquêtes ne concernent donc normalement pas les mêmes personnes. Il y a, d'une part, les questions relatives aux éventuels mariages de complaisance qui doivent encore être contractés en Belgique. Dans le tableau ci-dessous, ils sont répertoriés comme "projets de mariage". D'autre part, il y a les enquêtes relatives aux mariages qui ont déjà été contractés. Dans ce cas, il s'agit généralement de mariages (de complaisance ou non) qui ont été contractés à l'étranger et qui

¹ Entrée en vigueur le 1er juin 2008.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De jongste jaren heeft de Belgische overheid reeds enkele maatregelen genomen om het toenemend fenomeen van de schijnhuwelijken een halt toe te roepen. De wet van 12 januari 2006 voegde een artikel 79bis in in Titel IV van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Zo werd een sanctionering van de schijnhuwelijken en pogingen tot schijnhuwelijk mogelijk.

Ook de wet van 25 april 2007¹ tot wijziging van de vreemdelingenwet voorziet in nieuwe mogelijkheden voor de overheid om op te treden tegen de praktijk van schijnhuwelijken. Tot drie jaar na het bekomen van een verblijfsrecht kan de Dienst Vreemdelingenzaken op een redelijk eenvoudige administratieve wijze een einde stellen aan het verblijfsrecht wanneer men niet meer voldoet aan de door de wet gestelde voorwaarden. De eerste twee jaar volstaat het dat beide partners fysiek niet meer onder het zelfde dak wonen om het verblijfsdocument in te trekken. In de loop van het derde jaar volstaat het dat het openbaar ministerie een negatief advies geeft inzake het huwelijk om het verblijfsrecht te beëindigen. Na deze drie jaar kan men enkel optreden door middel van de nietigverklaring van het huwelijk door een rechtscollège.

Rekening houdend met het feit dat meer controle meer feiten aan het licht brengt, tonen cijfers aan dat het fenomeen van de schijnhuwelijken geen marginaal probleem is. In sommige grote steden wordt bij onderzoek dertig procent van de huwelijksaanvragen, waarbij minstens één van de partners geen onbeperkt verblijfsstatuut heeft, geweigerd.

In het kader van de strijd tegen de schijnhuwelijken worden door het Bureau Opsporingen van de Dienst Vreemdelingenzaken twee soorten informatieaanvragen van gemeenten behandeld. Beide onderzoeken staan meestal los van elkaar en betreffen dus normaal gezien niet dezelfde personen. Enerzijds zijn de vragen inzake de mogelijke schijnhuwelijken die in België nog moeten afgesloten worden. In de tabel worden deze weergegeven als "voorgenomen huwelijken". Anderzijds zijn er de onderzoeken naar huwelijken die reeds werden afgesloten. In dit geval gaat het meestal om huwelijken (al dan niet schijnhuwelijken) die in het buitenland werden afgesloten en waar een onderzoek wordt naar

¹ In werking getreden op 1 juni 2008.

font l'objet d'une enquête. En l'occurrence, le permis de séjour n'a pas encore été demandé, mais le partenaire résidant en Belgique présente l'acte de mariage à l'officier de l'état civil en vue de sa transcription dans les registres.

Enquêtes du bureau des recherches de l'Office des étrangers

gevoerd. In die gevallen werd nog geen verblijfsvisum aangevraagd, maar wordt door de in België verblijvende partner de huwelijksakte aan de ambtenaar van de burgerlijke stand aangeboden ter overschrijving in de registers.

Onderzoeken door het bureau Opsporingen van de Dienst Vreemdelingenzaken

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Projet de mariage Voorgenomen huwelijken	1 343	2 247	5 474	7 775	6 607	6 327
Mariages contractés Afgesloten huwelijken	1 267	985	877	1 278	2 557	4 087
Total/ Totaal	2 610	3 232	6 351	9 053	9 164	10 414

Si les autorités belges n'interviennent pas avec fermeté, de plus en plus de mariages de complaisance seront célébrés sur le territoire belge. Ce qui est impossible à l'étranger est possible dans notre pays. Le contrôle des mariages de complaisance, grâce auxquels des permis de séjour sont obtenus de manière illégitime, s'avère en effet insuffisant. En dépit de l'élaboration d'un scénario national concernant les mariages de complaisance, on constate toujours un manque de coordination dans l'approche de ce phénomène par les communes, les parquets, l'Intérieur et la Justice.

Malgré l'introduction d'un certain nombre de mesures, les autorités belges ne disposent pas, de moyens suffisants pour lutter contre le fléau sans cesse croissant des mariages de complaisance, qui sont utilisés comme un canal de migration détourné et qui, dans de nombreux cas, constituent également une véritable traite des êtres humains lucrative faisant de très nombreuses victimes.

Les candidats au mariage de complaisance tirent pleinement profit de ces lacunes. Lorsqu'ils essuient un refus dans la commune A, ils tentent à nouveau, et avec succès, leur chance dans la commune B. Même si les autorités dissolvent le mariage de complaisance par la suite, les partenaires ont quand même atteint leur objectif. L'homme ou la femme qui, afin d'obtenir un permis de séjour, a emprunté la voie du mariage, ne s'en écarte pas, ne doit plus s'en écarter et peut conserver la nationalité belge. Le mariage de complaisance peut, en outre, être retenté avec un autre partenaire.

En outre, nous constatons concrètement:

— qu'après le refus d'une demande de mariage, l'intéressé(e) peut en introduire une nouvelle ou chercher

Als de Belgische overheid niet kordaat optreedt, zullen steeds meer schijnhuwelijken plaatsvinden op het Belgische grondgebied. Wat elders niet kan, kan hier wel. De controle op schijnhuwelijken, waarmee onrechtmatig verblijfsvergunningen worden verkregen, blijkt nog steeds onvoldoende. Niettegenstaande de invoering van een nationaal draaiboek schijnhuwelijken blijven gemeenten, parketten, Binnenlandse Zaken en Justitie te weinig gecoördineerd optreden tegen dit fenomeen.

De Belgische overheid is ondanks de invoering van een aantal maatregelen nog steeds onvoldoende gewaard tegen de almaar toenemende kwaal van schijnhuwelijken, die worden gebruikt als oneigenlijk migratiekanaal en in vele gevallen is het ook regelrechte lucratieve mensenhandel die heel wat slachtoffers maakt.

De kandidaten voor het schijnhuwelijk profiteren voluit van die mazen in het net. Wat niet lukt in gemeente A, wordt leuk en meestal met succes overgedaan in gemeente B. Ontbindt de overheid nadien toch het schijnhuwelijk dan hebben de partners toch hun doel bereikt. De man of vrouw die, om een verblijfsvergunning te bekomen, de stap zette in het huwelijksbootje, heeft ze vast en moet ze niet meer loslaten en de Belgische nationaliteit kunnen ze behouden. Het schijnhuwelijk kan bovendien nog eens worden overgedaan met een andere partner.

Bovendien stellen we concreet vast dat:

— de betrokkene na de weigering van het huwelijk opnieuw een huwelijksaanvraag kan indienen of een

un(e) autre partenaire en vue de tenter une nouvelle fois d'obtenir un titre de séjour ou la nationalité belge;

— que la dissolution du mariage permet en outre à l'intéressé(e) de faire venir à son tour un partenaire de l'étranger en vue de contracter un nouveau mariage (de complaisance);

— que le conjoint étranger qui a acquis la nationalité belge par mariage conserve cette nationalité belge dans le cas d'un mariage de complaisance, même si le motif de cette acquisition est illégal.

La Belgique a ainsi progressivement acquis une "réputation" sur la scène internationale. Les étrangers viennent même spécialement s'établir sur le territoire belge pour contracter un mariage de complaisance.

Une résolution du Conseil de l'Union européenne de décembre 1997 a défini le mariage de complaisance comme suit:

"le mariage d'un ressortissant d'un État membre ou d'un ressortissant d'un pays tiers, séjournant régulièrement dans un État membre, avec un ressortissant d'un pays tiers, dans le seul but de détourner les règles relatives à l'entrée et au séjour des ressortissants des pays tiers et d'obtenir pour le ressortissant du pays tiers un permis de séjour ou une autorisation de résidence dans un État membre."

Bien que sa formulation soit relativement complexe, cette résolution de l'Union européenne rend particulièrement bien compte de l'essence même d'un mariage de complaisance. Des partenaires se marient sans véritablement avoir l'intention de nouer une relation durable.

L'objectif est tout autre: par le biais du mariage, on veut aider un des partenaires à obtenir un titre de séjour et, éventuellement, à acquérir la nationalité belge.

Dans la pratique, on en arrive à des situations hallucinantes. Les conjoints ne se sont pas rencontrés avant le mariage, ils se trompent totalement lorsqu'ils sont interrogés sur l'identité, les données personnelles et le parcours de leur partenaire, ils ne parlent pas la même langue, et il arrive fréquemment que celui ou celle qui est en quête d'un permis paie une somme d'argent importante pour que le mariage puisse avoir lieu.

Pour éviter toute confusion, précisons que les mariages de complaisance ne sont pas nécessairement des mariages forcés. À l'inverse, les mariages forcés constituent, dans un certain sens, des mariages de

andere partner zoeken om de poging nog eens te wagen, met het oog op het verkrijgen van een verblijfstitel of van de Belgische nationaliteit;

— de ontbinding van het huwelijk geeft de betrokkene bovendien opnieuw de kans om op zijn beurt een partner te laten overkomen uit het buitenland voor een nieuw (schijn-)huwelijk;

— de vreemde echtgenoot die door een huwelijk de Belgische nationaliteit heeft verkregen behoudt bij een schijnhuwelijk die Belgische nationaliteit. De grond waarop hij dat heeft verkregen is echter onwettig.

België heeft op die manier stilaan een internationale reputatie verworven. Buitenlanders komen zich zelfs speciaal op het Belgische grondgebied vestigen voor een schijnhuwelijk.

In een resolutie van de Raad van de Europese Unie van december 1997 werd het schijnhuwelijk als volgt gedefinieerd:

"het huwelijk van een onderdaan van een lidstaat of een onderdaan van een derde land die legaal in een lidstaat verblijft, met een onderdaan van een derde land met als enig doel de regels betreffende de binnenkomst en het verblijf van onderdanen van derde landen te misbruiken en voor de onderdaan van het derde land een vergunning tot vestiging of tot verblijf in een lidstaat te verkrijgen."

Ofschoon deze wat omslachtige formulering, geeft deze resolutie van de Europese Unie toch bijzonder goed de kern weer van een schijnhuwelijk. Partners huwen met mekaar zonder echt de intentie te hebben een duurzame relatie aan te gaan.

Het doel is totaal anders: via het huwelijk wil men één van de partners aan een verblijfsvergunning en eventueel de Belgische nationaliteit helpen.

Dat leidt in de praktijk tot hallucinante feiten. De echtgenoten hebben mekaar niet ontmoet vóór het huwelijk, de echtgenoten geven mekaars identiteit, personalia en levensgeschiedenis totaal verkeerd weer, de echtgenoten spreken niet eens mekaars taal, en niet zelden betaalt hij of zij die een vergunning wil een serieuze som geld, opdat het huwelijk zou kunnen doorgaan.

Voor alle duidelijkheid: schijnhuwelijken zijn niet noodzakelijk gedwongen huwelijken. Omgekeerd zijn gedwongen huwelijken in zekere zin wel schijnhuwelijken omdat de wilsinstemming — één van de constitu-

complaisance, étant donné que le consentement d'une des parties au moins fait défaut, alors que le consentement est un des éléments constitutifs de l'institution du mariage.

Il est indéniable que divers pas dans la bonne direction ont été faits ces dernières années. L'augmentation du nombre d'enquêtes concernant d'éventuels mariages de complaisance confirme cette approche plus ciblée. Ces efforts risquent cependant à présent d'être une nouvelle fois annihilés. Un nouveau phénomène se manifeste en effet, celui des cohabitations de complaisance.

La loi du 25 avril 2007 prévoit la transposition de la directive 2004/38/CE relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres. La loi est entrée en vigueur le 1er juin 2008 et, depuis, un étranger qui a fait auprès de l'officier de l'état civil une déclaration de cohabitation légale avec un Belge, un ressortissant de l'UE ou un étranger jouissant d'un droit de séjour de plus de trois mois entre en ligne de compte pour le regroupement familial. Pour toutes ces autorisations de séjour, on ne dispose cependant pas d'instruments légaux permettant d'effectuer une enquête préalable concernant l'éventualité d'une cohabitation de complaisance. Il ne faut dès lors pas s'étonner que cette forme de fraude augmente à vue d'œil. Dans de nombreux cas, ce sont même des personnes qui se sont heurtées précédemment à un refus du fait du caractère complaisant d'un mariage qui concluent un contrat de cohabitation pour pouvoir obtenir malgré tout une autorisation de séjour.

Il s'impose dès lors de modifier la loi afin de pouvoir s'attaquer à cette forme de fraude de manière préventive ou, en cas de constatation d'infractions, pour retirer l'autorisation de séjour.

Il ne suffit pas de voter la loi, le gouvernement devant également veiller à ce qu'elle soit appliquée. Ensuite, il doit veiller à mieux armer les parquets. Ceux-ci manquent en effet souvent d'expertise ou d'effectifs pour poursuivre et sanctionner les mariages de complaisance.

Conclusion:

La thématique des mariages de complaisance est suffisamment importante pour qu'elle retienne l'attention des pouvoirs publics. La lutte contre les mariages blancs et la cohabitation fictive et l'usage impropre du regroupement familial en tant que filière de migration doit être abordée dans l'accord de gouvernement. Les moyens actuels ne suffisent cependant pas à assurer une lutte efficace et structurelle.

tieve elementen van het huwelijk — bij ten minste één partner ontbreekt.

Ontegensprekelijk zijn de laatste jaren diverse stappen gezet in de goede richting. De stijging van het aantal onderzoeken naar mogelijke schijnhuwelijken wijzen op deze meer gerichte aanpak. Maar deze inspanningen dreigen nu weer een slag in het water te worden. Een nieuw fenomeen dient zich immers aan, met name de schijnsamenwonen.

De wet van 25 april 2007 voorziet in de omzetting van de Europese verblijfsrichtlijn 2004/38/EG. De wet trad in werking op 1 juni 2008 en sindsdien kan een vreemdeling die een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd bij de ambtenaar van de burgerlijke stand, met een Belg, een EU-onderdaan of een vreemdeling met verblijfsrecht van meer dan drie maanden, in aanmerking komen voor gezinshereniging. Voor al deze verblijfsvergunningen bestaan geen wettelijke instrumenten om voorafgaand een onderzoek te plegen naar eventuele schijnsamenwoning. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat deze vorm van fraude zienderogen toeneemt. In vele gevallen gaan zelfs personen die eerder werden geweigerd voor een schijnhuwelijk een samenlevingscontract afsluiten om alsnog een verblijfsvergunning te kunnen bekomen.

Een wijziging van de wet dringt zich dus op om ook deze vorm van fraude preventief aan te kunnen pakken of bij vastgestelde misbruiken achteraf de verblijfsvergunning te kunnen ontnemen.

De wet goedkeuren is niet genoeg, de regering moet er ook voor zorgen dat ze wordt toegepast. En dan moet ze de parketten beter uitrusten. Vaak hebben ze immers onvoldoende expertise of onvoldoende mankracht om schijnhuwelijken te vervolgen en te bestraffen.

Conclusie:

De thematiek van de schijnhuwelijken is voldoende belangrijk om te fungeren als aandachtspunt voor de overheid. De strijd tegen de schijnhuwelijken en schijnsamenwoning en het oneigenlijk gebruik van de gezinshereniging als migratiekanaal moet een aandachtspunt zijn in het regeerakkoord. De huidige middelen volstaan echter niet om een efficiënte en structurele aanpak te verzekeren.

Les statistiques font cruellement défaut en ce qui concerne les (tentatives de) mariages de complaisance. En effet, certaines villes et communes, tout comme certains parquets, enregistrent ces mariages, alors que d'autres ne le font pas.

La présente proposition de résolution vise à faire en sorte que la Chambre donne un signal fort au pouvoir exécutif, afin qu'il prenne cette problématique au sérieux.

Er is een groot gebrek aan statistisch materiaal van de (pogingen tot) schijnhuwelijken. Immers, sommige steden en gemeenten registreren de schijnhuwelijken, net zoals sommige parketten, andere doen dat niet.

De indieners van deze resolutie willen dat de Kamer via deze resolutie een krachtig signaal geeft aan de uitvoerende macht om deze problematiek ernstig te nemen.

Nahima LANJRI (CD&V)
Leen DIERICK (CD&V)

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

LA CHAMBRE DEMANDE AU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL:

1. de prendre toutes les mesures, législatives ou autres, nécessaires pour lutter de manière préventive et répressive contre les cas où une déclaration de cohabitation légale est conclue dans l'unique but d'obtenir une autorisation de séjour dans notre pays;

2. de faire en sorte que les mariages et les cohabitations de complaisance puissent être punis de manière effective, en engageant des moyens supplémentaires et en considérant les poursuites comme une priorité en pareil cas. Des instructions claires aux parquets devraient contribuer à mettre en place une politique de poursuite efficace;

3. de constituer une banque de données dans laquelle toutes les tentatives de contracter un mariage de complaisance et toutes les annulations de mariages de complaisance, ainsi que les cas où il est question d'une cohabitation de complaisance seraient enregistrés et dans laquelle des statistiques seraient également tenues; cette banque de données pourrait également être consultée par les agents des communes mandatés à cet effet;

4. de faire en sorte que toutes les communes organisent de manière uniforme la lutte contre les mariages de complaisance et les cohabitations de complaisance en donnant des instructions administratives claires et en fournissant des dossiers d'information aux membres du personnel des services communaux de la Population et en veillant à ce que les communes s'attaquent sérieusement à ce problème;

5. de veiller à ce que les enquêtes préventives sur les mariages de complaisance et les cohabitations de complaisance se déroulent en toute transparence et que l'on applique des règles claires en vue de protéger les couples qui sont de bonne foi;

6. de désigner, auprès du collège des procureurs généraux, un magistrat d'assistance qui puisse assurer la coordination en la matière, s'occuper de l'échange des informations entre les arrondissements judiciaires et veiller à ce que chaque parquet non seulement contrôle la manière dont les administrations locales s'acquittent de leurs tâches en la matière, mais fournisse également l'assistance nécessaire;

7. de prévoir la création d'un guichet où les hommes et les femmes confrontés à des tentatives de mariage ou de cohabitation de complaisance ou victimes d'un

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VRAAGT DE FEDERALE REGERING:

1. alle nodige, al dan niet wetgevende, stappen te zetten om preventief en repressief te kunnen optreden tegen gevallen waarbij een verklaring van wettelijke samenwoning wordt afgesloten enkel met het oog op het verkrijgen van een verblijfsvergunning in ons land;

2. een effectieve bestraffing van de schijnhuwelijken en schijnsamenwoning mogelijk te maken door het inzetten van extra middelen én de vervolging ervan te beschouwen als een prioriteit. Duidelijke onderrichtingen aan de parketten helpen om een efficiënt vervolgingsbeleid op rails te zetten;

3. een databank aan te leggen waarin alle pogingen tot schijnhuwelijk en vernietigingen van schijnhuwelijken en de gevallen van waarin sprake is van schijnsamenwoning worden geregistreerd en tevens statistisch materiaal wordt bijgehouden; deze databank is ook raadpleegbaar door de daartoe gemandateerde ambtenaren van de gemeenten;

4. te zorgen voor een uniforme aanpak van de schijnhuwelijken en schijnsamenwoning in alle gemeenten door duidelijke administratieve onderrichtingen en informatiepakketten ten behoeve van de personeelsleden van de gemeentelijke diensten Bevolking en erover te waken dat de gemeenten dit probleem ernstig aanpakken;

5. erop toe te zien dat de preventieve onderzoeken naar schijnhuwelijken en schijnsamenwoning transparant verlopen en dat duidelijke regels in acht worden genomen ter bescherming van paren die te goeder trouw zijn;

6. bij het college van procureurs-generaal een bijstandsmagistraat aan te wijzen die deze materie kan coördineren, kan zorgen voor de informatie-uitwisseling tussen de gerechtelijke arrondissementen en die ervoor kan zorgen dat elk parket niet alleen een toezicht organiseert op de wijze waarop de lokale besturen zich kwijten van hun taak maar hen ook de nodige ondersteuning bezorgt;

7. een meldpunt te installeren waar mannen of vrouwen die in aanraking komen met pogingen tot een schijnhuwelijk of schijnsamenwoning of het slachtoffer

tel mariage ou contrat de cohabitation peuvent faire part de leurs problèmes en toute discrétion. Le Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, qui dispose de suffisamment de filiales et d'une certaine expertise en la matière (notamment dans la lutte contre le trafic d'êtres humains, la politique pour l'égalité des chances, ...), pourrait faire office de guichet central. Le Centre pourrait en outre servir de centre d'orientation pour l'accueil et la protection des victimes;

8. de prendre une initiative afin d'inscrire le phénomène des mariages ou des cohabitations de complaisance transfrontaliers à l'ordre du jour du Conseil de ministres de l'Union européenne. Contrairement à ce qui prévaut dans d'autres pays de l'Union européenne, comme les Pays-Bas et l'Allemagne, en Belgique, un(e) illégal(e) peut en effet se marier très facilement avec un(e) Belge, ce qui crée un effet d'aspiration très important vers la Belgique. Il est donc indispensable de développer à l'échelle européenne une position et une stratégie communes pour éviter les abus. Les mariages de complaisance participent en effet de manière substantielle aux flux migratoires, et sur ce plan l'Union européenne souhaite adopter une stratégie commune. Il s'avère également que la Belgique a beaucoup trop peu de contrôle sur les mariages contractés à l'étranger entre des conjoints dont l'un réside légalement sur le territoire belge. Une concertation internationale s'impose également en l'occurrence.

13 septembre 2010

zijn geworden van zo'n huwelijk of samenlevingscontract in alle discretie hun problemen kunnen melden. Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, dat over voldoende filialen beschikt, en ook knowhow heeft in de materie (onder meer strijd tegen mensenhandel, gelijkekansenbeleid,...) zou kunnen fungeren als centraal meldpunt. Het Centrum zou bovendien als doorverwijzer fungeren voor de opvang en bescherming van slachtoffers;

8. een initiatief te nemen om het fenomeen van de grensoverschrijdende schijnhuwelijken en schijn-samenwoning op de agenda te plaatsen van de EU-Ministerraad. In tegenstelling tot andere EU-landen, zoals Nederland en Duitsland, kan in België een illegaal immers zeer vlot huwen met een Belg, waardoor België een sterk aanzuigeffect heeft. Het is dus nodig dat Europees een gezamenlijke standpunt en strategie worden ontwikkeld om misbruik te voorkomen. Schijnhuwelijken maken immers een wezenlijk onderdeel uit van migratiestromen, en op dat vlak wil Europa het probleem gezamenlijk aanpakken. België blijkt ook veel te weinig controle te hebben op huwelijken die in het buitenland worden afgesloten door partners, waarvan één van beiden rechtmatig op Belgisch grondgebied verblijft. Ook hier is nood aan internationaal overleg.

13 september 2010

Nahima LANJRI (CD&V)
Leen DIERICK (CD&V)